

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

17. Cleophas nimis anxie in confessionali examinat pœnitentes: subinde etiam de peccandi consuetudine interrogat, ad quod tamen respondere pœnitens non tenetur, si hæc notitia ad futuram eius ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

que sic etiam patet ad rationem in oppositum.

XVII. *Cleophas Confessarius magnâ anxietate procedere dicitur in administratione Sacramenti Pœnitentiæ, longoque examine multa plerumque investigare: subinde etiam interrogare consuetudinem præteriti relapsus non absque gravi fastidio & pudore pœnitentium, qui idcirco conqueruntur, & passim de eo malè loquuntur. Queritur 1. Vtrum Cleophas teneatur examinare pœnitentes? 2. Vtrum pœnitens de consuetudine peccandi interroganti Cleophæ teneatur respondere?*

Videtur 1. non teneri Cleopham examinare pœnitentes. Ita Ioannes Medina *Cod. de Confess. q. 23.* quia hoc non requiritur ad integritatem confessionis sufficientis ad veniam à Deo impetrandam, sed satis est, si pœnitens sufficientem diligentiam adhibeat, nec culpâ suâ hanc prætermittat. 2. Obligati pœnitentem respondere Cleophæ Confessario de consuetudine peccandi interroganti. Ita Cardin. de Lugo *de pœnit. D. 14. u. 172.* asserens contrarium esse contra omnes Theologos, contra praxin Ecclesiæ, & finem huius Sacramenti; quia Confessarius tanquam Iudex & Medicus habet jus interrogandi ea, quorum noticia necessaria est ad vtiliorem correctionem, & pœnitentiæ impositionem.

Resp. 1. Cleopham, si vel certò nouit, vel prudenter

prudenter timet pœnitentem ex negligentia
examinis siue culpabili, siue inculpabili, a-
deoque ex mera tarditate aut ignorantia in-
tegrè non confessurum, nisi examinetur, ob-
ligari ad interrogandum, & peccata in me-
moriâ ei reducendum. Ita plerique Theo-
logi, quos citat & sequitur Cardin. de Lugo
de pœnit. D. 22. n. 17. Ratio est, quia Con-
fessarius est Iudex, ac proinde, quando aliud
non obest & facilè potest, tenetur efficere, vt
omne crimen deferendum ad suum tribunal
& in eo iudicandum ritè deferatur, & iudice-
tur. Atqui in nostro casu potest facilè fieri, &
nihil obest, quò minùs fiat. Ergo obligatur
interrogare; quippe ipsius est, præcauere de-
fectum pœnitentis, non solum, quantum per-
tinet ad formalem integritatem ex parte ipsi-
us pœnitentis, sed etiam materiale, si com-
modè potest, & aliud non obstat, vt causam
ipsam totam, sicuti reuera est, cognoscat.

Obseruat tamè prudenter Vasquez *in 3. part.*
Q. 93. art. 3. dub 7. in rem præsentem hæc qua-
tuor puncta, 1. Cùm videt Confessarius, mo-
raliter sufficientem diligentiam esse adhibi-
tam à pœnitente, nõ esse necessarium interro-
gare, etiam si fortè interrogationibus suis ali-
quid aliud esset reperturus. 2. Nõ esse necessa-
riũ interrogare, quando nouit Confessarius,
pœnitentem satis scire ac intelligere, quæ ad
substantiam confessionis requirantur: secus

est de rustico aut quouis ignorante, si omittat necessaria, & indistinctè sua exponat; tunc enim Cōfessarius ex officio suo Iudicis & Medici tenetur causam & morbū pœnitentis exactiùs inuestigare. 3. Interrogationes à Cōfessario non debere esse molestas, longas, & enucleatas, sed statui & qualitati cuiusq; pœnitentis conuenientes. 4. Rusticos aliosq; rudiores homines, si absque præuio examine ad confessionem accedant, non facilè remittendos esse, vt secum ipsi examen priùs instituant, sed paucis interrogationibus citò expediendos. Atque hæc obseruanda, quia minùs fortè obseruat Cleophas, sibi laborem, alijs verò molestiam grauem creat, malèque de se loquendi ansam præbet.

Resp. 2. Pœnitentem non teneri respondere Cleophae de consuetudine peccandi interroganti, si sciat, non indigere se directione Cōfessarij ad cautelam in futurum. Ita Ioannes Sanchez in *Disp. selectis. D. 9. n. 6. Nauar. C. 21. n. 38.* Caspar Hurtadus *D. 9. de pœnit. Difficult. 4. §. Obseruandum.* & alij apud hos. Ratio est. Tum quia non potest pœnitens cogi ad confitenda bis eadem peccata, vt omnes concedunt. Ergo nec ad aperiendam peccandi consuetudinem, cum hoc aliud non sit, quàm eadem peccata iterum confiteri. Tum quia esto pœnitens pessimam habeat consuetudinem, si tamen verum habeat dolorem, & emenda-

emendationis propositum, sitque moraliter de cautela in futurum certus, absolui potest à peccatis, quæ modò clauibus subiecit absque vltiore indagatione circa consuetudinem peccandi, vt ipsimet docent Aduersarij, cùm in nullo statu peccati maneat. Ergo etiam nõ respondens interrogationi de eadem consuetudine absolui debet, cùm notitia huius consuetudinis malæ non sit necessaria ad directionem pœnitentis: & iste ius habeat, vt ceptum in se Sacramentum pœnitentiæ per absolutionẽ perficiatur, si absolutè hoc dignus reperiatur.

Theologi omnes, Praxis Ecclesiæ, & finis Sacramenti huius non volunt, pœnitentem teneri ad quælibet interrogata respondere Confessario, sed ad ea solùm, quibus iste indiget ad illius directionem. Atqui in proposito non indiget Cleophas notitiã consuetudinis peccandi, cùm, vt ponimus, directionẽ eius in futurum pœnitens non habeat necessariam. Atque ex his patet ad argumenta in contrarium.

XVIII. *Codratus Sacerdos est à confessionibus Fabiano equestris ordinis & magnæ auctoritatis viro, quem malè dispositum cum absoluerenollet, adeò id Fabianus sensit, vt vindictam sumpturus de grauisimo crimine Codratum accusaret, & in apertum vitæ periculum conyiceret; quo facto Codratus herere cepit, num ad vitæ suæ defensionem*